

Sra. Bruguers Jardí i Sr. Rodolf Gaser. *La traducció de la llei.*

La reflexió sobre la traducció de textos jurídics s'ha dut a terme de manera paral·lela a la caracterització del llenguatge d'especialitat del dret. Aquesta reflexió ha sorgit de la necessitat de resoldre problemes concrets de traducció, per la qual cosa l'orientació descriptiva i positivista de l'anàlisi traductològica en vistes a determinar una possible norma de traducció ha anat guanyant terreny a les consideracions sobre les limitacions de l'epistemologia en ús. Efectivament, *la llei o norma de la traducció de la llei* ha guanyat terreny al qüestionament metateòric sobre les possibles limitacions d'una anàlisi merament descriptiva i taxonòmica dels problemes de traducció.

Tanmateix, la traducció de lleis i documents legals fa referència a un àmbit complex en el qual s'interrelacionen, si més no, les variables següents: la llei o document legal com a text objecte i meta; els ordenaments jurídics com a contextos del text objecte i del text meta; les restriccions sistèmiques entre les llengües meta i objecte de traducció i la seva incidència en l'elecció de les varietats funcionals de llengua; i, en darrer terme, la funció i destinatari o audiència de la llei o document. Així doncs, les possibilitats de tractament de cada text legal concret posen de manifest una combinació peculiar d'aquestes variables. Combinació que dificulta l'establiment d'una norma de traducció.

En conseqüència, cal adoptar una metodologia flexible que permeti una gran potència d'anàlisi del cas concret, contextualitzat en el marc jurídic concret d'ambdues llengües implicades en la traducció. Efectivament, això comporta adoptar com a unitat de traducció el text per al seu destinatari i funció, i abandonar el concepte tradicional de la norma de traducció per substituir-lo pel d'algoritme textual o conjunt de variables que, en cada cas, construeixen el significat i funció dels conceptes interrelacionats en els textos.